

Laodikia - Nomer Lima

Telu Sing Pungkasan

Jeff Pippenger

2023-09-03

Saenipun, pitu pasamuwan lan pitu segel kedah dipunmangertosi minangka pralambang-pralambang sejajar ingkang makili garis sajarah internal lan eksternal saking sajarah ingkang sami. Ugi prelu dipunpratosaken bilih nalika nimbang telu pasamuwan pungkasan lan telu segel pungkasan, garis sajarah ingkang makili sajarah progresif punika sanes dados pokok utama saking pralambang-pralambang wau. Nalika pasamuwan-pasamuwan punika dipunterapaken wonten ing konteks sajarah-sajarah sejajar, majuning sajarah punika dados unsur ingkang wigati tumrap pralambangipun, nanging mekaten punika boten dados kahanipun nalika telu pasamuwan pungkasan lan segel-segel pungkasan dipunanggep minangka pralambang ingkang ngadeg piyambak.

Telung pasamuwan pungkasan minangka pralambang ngenani sesambungané telung golongan lan dinamika interaksi saka telung golongan para panyembah sing dipralambangaké déning manéka pasamuwan. Telung meterai pungkasan ngenali umat Allah kaya déné dipralambangaké déning Musa lan Élia. Élia nggambaraké wong satus patang puluh papat ewu, lan Musa nggambaraké para wong mati mursid.

Lan nalika Panjenengane wus mbikak meterai kang kaping lima, aku weruh ana ing sangisoring mesbèh nyawa-nyawané wong-wong kang dipatèni marga saka pangandikaning Allah lan marga saka paseksèn kang dicekel déning wong-wong mau. Lan padha sesambat kalawan swara sora, mangkéné: Nganti pinten dangu malih, dhuh Gusti, ingkang suci lan leres, Paduka dereng ngadili lan males getih kawula dhateng wong-wong kang manggon ana ing bumi? Lan saben wong mau diparingi jubah putih; sarta padha didhawuhi supaya padha ngaso dhisik sawatara mangsa lawasé, nganti kanca-kancané padha ngawula lan para saduluré, kang uga bakal dipatèni kaya wong-wong mau, wus kacukupan. Lan nalika Panjenengane wus mbikak meterai kang kaping nem, lah ana lindhu gedhé; lan srengéngé dadi ireng kaya bagor rambut, lan rembulan dadi kaya getih; lan lintang-lintang ing langit padha jugrug tumiba ing bumi, kaya wit anjir ngundhuh woh-wohé kang durung mateng, manawa diguncang déning angin gedhé. Lan langit kapisah kaya gulungan kitab nalika digulung; lan saben gunung lan pulo padha kasurung saka panggonané. Lan para ratu ing bumi, lan para wong agung, lan para wong sugih, lan para panglima, lan para wong prakosa, lan saben kawula, lan saben wong mardika, padha ndhelik ing guwa-guwa lan ing watu-watu karang pegunungan; lan padha matur marang gunung-gunung lan watu-watu karang: Rubuhana aku lan singitna aku saka ngarsané Panjenengane kang lenggah ana ing dhampar, lan saka bebenduning Sang Cempé; awit dina gedhé bebenduné wus teka, lan sapa kang bakal bisa tetep ngadeg? Wahyu 6:9–17.

Suster White maringi pawartos dhateng kita bilih meterai kaping gangsal punika ngandharaken “satunggaling wekdal ing tembé.” Ayat-ayating meterai kaping gangsal punika nyuwun pirsá kapan Gusti Allah badhé ngukumi kepausan awit sampun matèni umatipun Allah ing mangsa Jaman Peteng. Wangsulaniupun kaparingaken bilih ing “dinten-dinten pungkasan” Gusti Allah badhé ngukumi kepausan awit saking panggènipun matèni, lan ugi awit golongan sanès saking para martir kepausan ingkang ugi badhé dipatèni déning kepausan salebeting krisis angger-angger Minggu.

“Lan nalika Panjenengane wus mbukak segel kang kaping lima... [Wahyu 6:9–11]. Ing kéné katuduhaké marang Yohanes sawatara pemandhangan kang dudu kasunyatah ing wekdal iku, nanging kang bakal kelakon ing sawijining mangsa ing tembé.” Manuscript Releases, volume 20, 197.

Wahyu ugi negesaken bilih jiwa-jiwa ing sangandhaping mesbèh, ingkang kepéngin mangertos kapan Allah badhé ngukum kapapakan, gegandhèngan kaliyan kalih swantenipun malaékat ingkang madhangi bumi kanthi kamulyanipun ing bab wolulas Kitab Wahyu.

“Nalika segel kaping lima kabukak, Yohanes Sang Panyingkap, lumantar wahyu, weruh ing sangisoring mesbèh golongan wong-wong sing dipatèni marga saka Sabdaning Allah lan paseksèn bab Gusti Yesus Kristus. Sawisé iki banjur kelakon pemandhangan-pemandhangan sing katrangané kapacak ing Wahyu pasal wolulas, nalika wong-wong kang setya lan bener katimbangan metu saka Babil. Wahyu 18:1–5 dipunpethik.” Manuscript Releases, jilid 20, 14.

Ing Wahyu wolulas, paukumané Katulik tikèl loro; awit ing kono lan nalika iku dheweke kaukum ora mung marga saka para korban sing bakal dipatèni déning dheweke ing “jaman pungkasan,” nanging uga marga saka para korban patèn sajroné Jaman Peteng pamaréntahan kapapaan.

Lan aku krungu swara liya saka swarga, ngandika, Metua saka ing antarané dheweke, hé umat-Ku, supaya kowé aja melu dadi pandumaning dosa-dosané, lan supaya kowé aja tanpa pageblug-pageblugé. Awit dosa-dosané wus nganti tekan swarga, lan Gusti Allah wus ngèngeti piala-pialané. Wenehana piwales marang dheweke kaya déné dheweke wus mènèhi piwales marang kowé, lan pindhoana marang dheweke ping pindho manut pakaryané: ana ing tuwung kang wus diisiné, isenana kanggo dheweke ping pindho. Wahyu 18:4–6.

Materai kang kaping nem maringi salah siji gambaran klasik ing Kitab Suci ngenani prastawa-prastawa kang langsung ndhisiki Rawuhipun Kristus kaping pindho sajroné pitu pageblug pungkasan. Iki dipunpungkasi kanthi pambuka tumuju bab pitu ing Kitab Wahyu, kang maringi wangsulán tumrap pitakonan kang kaangkat ing ayat pungkasan materai kaping nem, “sapa kang bakal bisa ngadeg.” Ana rong golongan kang bakal ngadeg minangka panji-panji Allah ana ing krisis angger-angger Minggu, kang rampung nalika pitu pageblug pungkasan rawuh. Rong golongan mau yaiku satus patang puluh papat ewu, kang dipunlambangake déning Élia, lan “kumpulan ageng,” kang dipunlambangake déning Musa.

Rong pralambang Musa lan Élia iki sadurunge sampun dipuntepangi minangka wong-wong kang ngadeg ing wekasaning jagad, awit kalorone padha ngadeg bebarengan karo Kristus ing Gunung Transfigurasi.

Golongan kapisan para martir kapapaan saka Jaman Peteng diparingi jubah putih, lan golongan kapindho, kang dipangandikani supaya ngenteni nganti golongan iku kacukupan, yaiku “umat akèh banget” kang uga nganggo jubah putih. Meterai kaping lima lan kaping enem ora nyuguhaké sajarah kang saajar karo pasamuwan kaping lima lan kaping enem, nanging nyawisaké paseksi bab loro golongan kang ngadeg minangka panji kanggo Pangéran ing “dina-dina wekasan.” Loro golongan iku yaiku wong-wong kang martakaké pesen saka loro swara ing Wahyu pasal wolulas. Pesen kang banjur dipratelakaké iku katut kalawan kawutahaning Roh Suci, kaya kang dilambangaké déning sajarah Pentakosta lan sajarah Pameca Tengah Wengi ing wiwitan Adventisme.

“Malaékat sing manunggal sajroning ngumandhangaké pekabarané malaékat katelu iku bakal madhangi saindenging bumi kalawan kamulyané. Ing kéné wis dinubuataké sawijining pakaryan kang jembaré ngambah saindenging jagad lan kakuwatané ora lumrah. Gerakan Advent taun 1840–44 iku minangka sawijining panyingkapan kang mulya saka kakuwatané Allah; pekabarané malaékat kapisan wis digawa menyang saben stasiun misi ing donya, lan ing sapérangan nagara ana minat agama sing paling gedhé kang tau kasaksèkaké ing nagara endi waé wiwit Reformasi abad kaping nembelas; nanging kabèh iki bakal kasilep déning gerakan kang gagah prakosa ing sangisoré pepènget pungkasan saka malaékat katelu.

“Pakaryan iku bakal padha karo pakaryané Dina Pentakosta. Kaya déné ‘udan wiwitan’ kaparingaké, lumantar kawutahaning Roh Suci nalika pambukaning Injil, kanggo njalari wiji kang aji mau thukul, mangkono uga ‘udan pungkasan’ bakal kaparingaké ing pungkasané kanggo matengaké panèn. ‘Mulané kita bakal wanuh, manawa kita ngugemi supaya wanuh marang Sang Yehuwah: rawuhé wis kacawisaké kaya ésuk; lan Panjenengané bakal rawuh marang kita kaya udan, kaya udan pungkasan lan udan wiwitan tumrap bumi.’ Hosea 6:3. ‘He para putraning Sion, padha bungaha lan padha rejoicing ana ing Sang Yehuwah Allahmu: awit Panjenengané wus maringi kowe udan wiwitan kanthi sapantesé, lan Panjenengané bakal ndhatengaké udan tumrap kowe, yaiku udan wiwitan lan udan pungkasan.’ Joel 2:23. ‘Ana ing dina-dina pungkasan, pangandikané Allah, Ingsun bakal ngesokaké Roh-Ku marang sakehing daging.’ ‘Lan bakal kelakon, saben wong sing nyebut asmaning Gusti bakal kapitulungan rahayu.’ Kisah Para Rasul 2:17, 21.”

“Pakaryan agunging Injil iku ora bakal dipungkasi kanthi kawujudan panguwasaning Allah kang luwih sathithik tinimbang kang nandhai wiwitane. Wangsit-wangsit kang kapenuhan ana ing pambabaraning udan wiwitan nalika Injil wiwit dibukak, bakal kapenuhan maneh ana ing udan pungkasan nalika pungkasané. Iki lah ‘wektu-wektu panyegeran’ kang diarep-arep déning rasul Petrus nalika ngandika: ‘Mulané padha mratobata lan padha mratobata bali, supaya dosa-dosamu padha kaapus, supaya wektu-wektu panyegeran iku teka saka ing ngarsané Gusti; lan Panjenengané bakal

ngutus Gusti Yésus.’ Para Rasul 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Sawisé meterai kaping nem nuwuhaké pitakon kang ngenalaké Élia lan Musa kaya kang dipralambangaké ana ing pasal pitu kitab Wahyu, meterai kaping pitu banjur kabukak lan njlènrèhaké bab panuwunaning Roh Suci marang loro golongan mau. Prayoga digatèkaké manawa ana ing katrangan mau kapacak ananing kasepen sajroning satengah jam. Panuwunan udan pungkasan kang dipralambangaké lumantar kabukaké meterai kaping pitu iku nyakup sawatara mangsa kasepen.

Lan nalika Panjenengane wus mbukak segel kang kapitu, ana kasepen ana ing swarga kira-kira satengahing jam. Lan aku weruh para malaekat pitu kang padha ngadeg ana ing ngarsané Gusti Allah; lan marang wong-wong mau diparingi slomprèt pitu. Lan ana malaekat liyané teka lan ngadeg ana ing misbyah, nyekel padupan emas; lan marang dhèwèké diparingi menyan akèh, supaya dipasrahaké bebarengan karo pandongané para suci kabèh ana ing misbyah emas kang ana ing sangarepé dhampar. Lan kukus menyan iku, kang munggah bebarengan karo pandongané para suci, munggah marang ngarsané Gusti Allah saka tangané malaekat mau. Lan malaekat iku njupuk padupan mau, banjur diisèni geni saka misbyah, lan dibuwang menyang bumi; banjur ana swara-swara, gludhug, kilat, lan lindhu. Wahyu 8:1-5.

Kados sampun kacathet wonten ing pethikan saking The Great Controversy, udan pungkasan wiwit katetesaken nalika malaékat ingkang gagah mudhun lan madhangi bumi kanthi kamulyanipun. Udan pungkasan punika wiwit nalika “gedhong-gedhong ageng ing Kutha New York dipuntibakaken” ing tanggal 11 September 2001.

“Saiki wis teka pawarta manawa aku wis mratelakake menawa New York bakal disapu dening gelombang pasang? Iki ora tau dakkandhakake. Aku wis kandha, nalika aku ndeleng gedhung-gedhung agung sing lagi dibangun ana ing kana, lantai demi lantai, ‘Pemandhangan kang nggegirisi apa kang bakal kelakon nalika Pangéran jumeneng kanggo ngguncang bumi kanthi nggegirisi! Nalika iku tembung-tembung saka Wahyu 18:1-3 bakal kaleksanan.’ Sakabèhé pasal kaping wolulas saka kitab Wahyu iku minangka pepéling ngenani apa kang bakal nekani bumi. Nanging aku ora nduwèni pepadhang tartamtu bab apa kang bakal nekani New York, kajaba mung aku ngerti menawa ing sawijining dina gedhung-gedhung agung ing kana bakal dirubuhake déning panggulingan lan pambalikan saka pangwasané Gusti Allah. Saka pepadhang kang wis kaparingake marang aku, aku ngerti manawa karusakan ana ing jagad iki. Satembung saka Pangéran, sapreksan saka pangwasané kang kiyat, lan bangunan-bangunan raksasa iki bakal rubuh. Bakal kelakon pemandhangan-pemandhangan kang kaanggérané ora bisa kita bayangake.” Review and Herald, July 5, 1906.

Ing tanggal 11 September 2001 udan pungkasan wiwit tumiba, lan panyiraman udan iku tumiba marang wong-wong kang dilambangaké déning Élia lan Musa, sarta nyakup sawijining mangsa meneng. Mangsa meneng tumrap Musa lan Élia uga dilambangaké ing bab kaping sewelas saka Wahyu, ing ngendi Musa lan Élia, yaiku loro nabi kang nyiksa jagad, “dipatèni” ana ing lurung-lurung. Nanging sawisé telung dina setengah padha metu

saka guwa Horeb lan munggah menyang swarga. Ing sajarah udan pungkasan, pekabaran kang dilambangaké déning loro utusan mau dipatèni lan dibuwang menyang dalan, nanging ora dikubur nganti padha ditangèkaké manèh. Iki minangka salah siji saka kayektèn utama kang saiki lagi dibukak segelé déning Singa saka taler Yéhuda.

Telung segel pungkasan iku ngenali gerakan pungkasan umaté Allah kaya sing dilambangaké déning Élia lan Musa. Gerakan iku mati lan banjur ditangèkaké manèh. Iku sawijining gerakan, awit Adventisme kawiwitan kanthi sawijining gerakan sing lumaku terus nganti taun 1863 nalika wong-wong mau nyingkiraké kayektèn kapisan sing William Miller dituntun kanggo ngenali. Ing taun 1863 gerakan iku rampung, awit ing taun 1863 kanthi sah wong-wong mau dadi sawijining gréja. Sang Alfa lan Omega negesaké yèn manawa Panjenengané miwiti umat sisané minangka sawijining gerakan, Panjenengané uga bakal mungkasi iku minangka sawijining gerakan.

Saiki kita wus ngrampungaké ringkesan bab pitu pasamuwan lan pitu segel. Ing telung segel pungkasan kita nyumurupi rong golongan wong kang wis ditebus sing dilambangaké déning Musa lan Élia. Kabèh segel mau padha neksèni bab malaekat kang gagah prakosa ing Wahyu wolulus. Nalika dhèwèké mudhun tanggal 11 September 2001, rong golongan wong tebusan lumebu ing sajroning sawijining prosès panyucèn kang dirancang kanggo mbabaraké lan misahaké rong golongan para nyembah ana ing jeroning gerakan kasebut ing pungkasan Adventisme, kaya dene wis dipralambangaké déning gerakan ing wiwitan Adventisme. Daniel netepaké yèn salah siji golongan mau, kang diarani wong duraka, ora bakal mangertèni tambahing kawruh, nanging wong wicaksana mangertèni. Matius mènèhi katrangan marang kita yèn wong-wong kang kurang pangerten tumrap kawruh kang wis kabukak segelé iku nandhakaké sawijining prawan minangka bodho. Para prawan wicaksana nduduhaké ing krisis ing tengah wengi yèn wong-wong mau mangertèni lan nduwèni tambahing kawruh. Wong wicaksana lan wong bodho iku dilambangaké déning pasamuwan Filadélfia utawa pasamuwan Laodikia. Para prawan bodho kang duraka saka Laodikia kudu dimuntahaké metu saka cangkemé Gusti, déné wong wicaksana nampa asmaning Allah, utawa watak-Né, ana ing bathuké. Manawa pasamuwan kaping nem, yaiku Filadélfia, makili wong wicaksana, kapriyé déné pasamuwan kaping pitu, yaiku Laodikia, makili wong duraka? Menawa mangkono, runtutané dadi ora miturut urutan, apa ora mangkono? Wangsulané, mesthi waé, kapecahaké déning Alfa lan Omega.

Ing wiwitaning umat Allah pisanan sing mawa jeneng golongan tartamtu, yaiku Israèl kuna, Musa dadi pralambang Kristus ing pungkasaning umat sing mawa jeneng golongan tartamtu mau.

Sajatiné Musa wus ngandika marang para leluhur, Pangéran Allahmu bakal ngedegaké sawijining nabi kanggo kowé saka antarané para sadulurmu, kaya aku; dhèwèké iku kudu kokrungokaké ing samubarang kabèh apa waé kang bakal diucapaké marang kowé. Lan bakal kelakon, manawa saben jiwa kang ora gelem ngrungokaké nabi iku, bakal dipatèni saka antarané bangsa iku. Kisah Para Rasul 3:22, 23.

Ing pungkasané umat Allah pisanan sing mawa denominasi, Yohanes Pambaptis iku utusan Élia sing nyawisaké dalan tumrap rawuhé Kristus kang kapisan. Sabanjuré Gusti Yesus marakaké pisungsungé ana ing kayu salib lan sawisé iku miwiti pakaryan Imam Agung Panjenengané ana ing papan suci ing papan suci kaswargan. Ing wiwitané umat Allah kapindho sing mawa denominasi, Israel modhèren, William Miller iku utusan Élia sing nyawisaké dalan tumrap Rawuhé Kristus Kang Kapindho. Banjur Gusti Yesus ndadak lumebet menyang Papan Mahasuci lan miwiti pangadilan. Ing pungkasané umat Allah kapindho sing mawa denominasi, sawijining utusan Élia pungkasan nyawisaké dalan tumrap Kristus supaya miwiti dispènsasi pangadilan tumrap wong urip, pungkasaning pakaryan Panjenengané minangka Imam Agung Kaswargan lan Rawuhé Kang Kapindho.

William Miller nglambangaké ora mung utusané, nanging uga gerakan kang ana gandhèngané karo dhèwèké.

Kanthi gumeter, William Miller wiwit mbabar marang wong akèh wewadi-wewadi Kratoning Allah, nuntun para pamirengé lumantar pamedharan-pamedharan nabi nganti tekan rawuhé Kristus kaping pindho. Saben upaya kang ditindakaké saya nambahi kakuwatané. Kaya Yohanes Pembaptis mratandhani rawuhé Gusti Yesus kang kapisan lan nyawisaké dalan tumrap rawuhé, mangkono uga William Miller lan wong-wong sing gabung karo dhèwèké martakaké rawuhé Putraning Allah kaping pindho....

“Ewonan wong katuntun kanggo nampani kayekten kang diwartakake déning William Miller, lan para abdi Allah katangèkaké ing roh lan pangwasané Elia kanggo martakaké pawarta iku.” *Early Writings*, 229, 230, 233.

Ing wiwitaning Israèl kuna, Gusti Allah nimbali Musa, sing wis nampa patang puluh taun pendhidhikan ing Mesir kang wis rusak, mula dibutuhake patang puluh taun urip ing ara-ara samun minangka upaya kanggo mbusak pangaribawa Mesir saka wataké. Patang puluh taun sawisé lairé, kanthi mangertèni yèn dhèwèké wis kapilih kanggo nuntun umaté Gusti Allah metu saka Mesir, Musa ngginakaké kakuwatan manungsa kanggo matèni wong Mesir iku. Patang puluh taun candhaké, ana ing grumbul kang murub, dhèwèké mbalela marang panggilané Gusti Allah. Sawisé pungkasané nampani panggilan iku, dhèwèké nglirwakaké parentah supaya nyunat anak lanangné nganti kaancam pati. Ana ing tapel wates Tanah Prajanjian, dhèwèké mbalela lan mukul Watu kaping pindho. Ing wiwitaning Israèl kuna, Musa nduwèni sipat-sipat watak wong Laodikia. Sanadyan mangkono, dhèwèké tetep netepi panggilané kang luhur lan suci, kalebu pratandha tipologis tumrap Kristus ing pungkasaning Israèl kuna. Kristus, sing bergumul karo wong-wong Yahudi kang seneng mbantah, utawa wong-wong kang kandha yèn padha iku wong Yahudi, nanging dudu, makili wataké wong Filadelfia. Ing wiwitaning Israèl kuna, Musa makili wong Laodikia kang mbutuhake emas, salep mripat, lan sandhangan putih. Ing pungkasan, Kristus iku wong Filadelfia.

Ing wiwitan Adventisme, William Miller, kang dipralambangaké déning sawatara wong ing Sardis sing ora najisaké sandhangané, makili sawijining wong Filadelfia, kaya uga gerakan kang ana gandhèngané karo dhèwèké. Ing pungkasan Adventisme, gerakan sing ngakoni

wektu pungkasan ing taun 1989 iku padha banget Laodikia kaya déné Musa. Gerakan Millerite iku dados pralambang tumrap gerakan Future for America kanthi pepeling profetik yèn gerakan kapisan kawujud déning wong-wong Filadelfia ing mangsa Filadelfia, lan gerakan pungkasan kawujud déning wong-wong Laodikia ing mangsa Laodikia.

Aku minangka saksi tumrap luwih akèh sajarah kenabian saka gerakan iki wiwit taun 1989 tinimbang wong liya sapa waé sing kagandhèng karo sajarah Future for America, lan aku neksèni manawa aku dhéwé mlaku ngliwati sajarah kasebut wiwit taun 1989 lan sabanjuré minangka sawijining Adventis Laodikia kang wis kasertifikasi. Ana akèh jiwa ing sadawane pathokan iku kang bakal njunjung paseksènku. Aku uga bisa neksèni kanthi mesthi manawa wong-wong kang kagandhèng karo gerakan iki ing pungkasan Adventisme uga Adventis Laodikia kang wis kasertifikasi. Bangsa kang kapisan kang dinaminasiwiwiwi karo sawijining Laodikia kang dadi wong Filadelfia lan dipungkasi kanthi sawijining Filadelfia. Bangsa kang kapindho kang dinaminasi diwiwiti kanthi sawijining Filadelfia lan dipungkasi kanthi sawijining Laodikia kang kaundang supaya dadi sawijining Filadelfia. Iki minangka tetenger ing Alpha lan Omega.

Sanadyan pamimpin mau lan wong-wong sing nyawiji karo dhèwèké kacemplung ing wuta rohani sing nistha lan sangsara, Gusti Allah isih nuntun lan ngreksa tenger-tenger dalam kenabian sing kelakon wiwit taun 1989 nganti saiki. Sanadyan pamimpin mau lan wong-wong sing nyawiji karo dhèwèké ana ing kahanan wuda lan mlarat sacara rohani, Gusti Allah isih nuntun pambukaning bebener-bebener sing Panjenengané kersa kanggo dibukak. Ing sih-rahmat-Nya, kang ora tau kapisah saka “bebener”-Nya, Panjenengané ngrancang sawijining proses panyucekan kang maringi dalam supaya wong Laodikia mati, lan sawisé iku ditangèkaké manèh dadi wong Filadelfia. Pati lan patangen manèh iku dilambangaké déning para panulis kitab Daniel lan Wahyu, kang loro-loroné sacara simbolis dipatèni lan ditangèkaké manèh. Yohanes ditangèkaké manèh saka pati sawisé dibuwang menyang panci lenga sing nggodhok, dene Daniel saka guwa singa-singa luwe. Mulané, loro kitab iku, sing sajatiné minangka siji kitab, maringi penekanan marang lambang pati lan patangen manèh minangka bagéan saka piwulang sing saiki lagi dibukak.

Nalika gerakan ing “jaman wekasan” pangadilan investigatif, (kang dilambangaké déning gerakan Millerite), saya nyedhaki pungkasaning wektu, Gusti Allah netepaké yèn pamimpiné lan gerakané kudu dipatèni lan sawisé iku diuripaké menèh. Ing konteks pitu pasamuwan, Laodikia dipatèni tanggal 18 Juli 2020 lan bakal diuripaké menèh minangka Filadelfia sadurungé angger-angger Minggu kang saya nyedhak. Gerakan kang wis kauripaké menèh iku bakal dadi saka pitu pasamuwan, nanging uga bakal dadi kang kawolu. Gerakan iku bakal dadi kang kawolu, yaiku saka pitu.

Rahasia sunnataning nabi iki katopang ing kitab Wahyu déning sawetara paseksi, sanadyan nganti sapréné durung diakoni. Ing jangka wektu iki kita saiki lagi mlebu ing ujian gambaring kéwan galak, kang miturut pawartosé Sister White marang kita, iku minangka ujian kang tumeka sadurungé undhang-undhang Minggu. Ing undhang-undhang Minggu iku segelé Gusti Allah dipasrahaké marang wong-wong Filadelfia ing sajarah kasebut. Nanging

wong-wong mau kudu ngliwati ujian gambaring kéwan galak kang dumadi sadurungé mangsa sih-rahmat ditutup.

“Pangéran sampun nedahaké dhateng kula kanthi cetha bilih gambaripun kéwan galak punika badhé kabentuk sadèrèngipun wekdal sih-rahmat katutup; awit punika badhé dados ujian ingkang ageng tumrap umatipun Allah, ingkang lumantar punika nasib langgèngipun badhé kaputuské. Papan panjenengan punika mekaten campur bauripun kanthi kathah boten saged selaras, saéngga namung sakedhik kemawon ingkang badhé kesasar.

“Ing Wahyu 13 prakara iki katuduhaké kanthi cetha; [Wahyu 13:11–17, dipunpetik].”

“Iki iku pacoban sing kudu dialami déning umat Allah sadurungé padha diségèl. Kabeh wong sing mbuktèkaké kasetyané marang Allah kanthi netepi angger-anggeré Panjenengané, lan nolak nampa sabat palsu, bakal jumeneng ing sangisoré panjié Gusti Allah Yéhuwah, lan bakal nampa segelé Allah kang gesang. Nanging wong-wong sing nyerahaké kayektèn kang asalé saka swarga lan nampani sabat Minggu, bakal nampa tandhané kéwan mau” Manuscript Releases, volume 15, 15.

Ing sajarah jaman saiki iki, loro sungu kang biyèn dipratelakaké minangka Republikanisme lan Protestantisme wis owah dadi demokrasi lan Protestantisme murtad. Nalika loro sungu mau wis kasawijèkaké kanthi sampurna, banjur dadi siji kakuwasan, siji sungu. Ing mangsa kang padha, Gusti Allah bakal netepaké lan ngluhuraké sungu Protestantisme kang sejati kanggo maringi pepéling marang gambaré kéwan galak mau. Loro sungu mau mlaku jejajar siji lan sijiné nganti Amerika Serikat ora manèh dadi karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci.

Wahyu pitulas negesaké yèn uni telu-lapis saka naga (Perserikatan Bangsa-Bangsa), kéwan (kakuwatan kapausan), lan nabi palsu (Amerika Serikat) iku kakuwatan kang dadi sirah kawolu, yaiku kang asalé saka pitu sirah kuwi. Pitu sirah iku yaiku karajan-karajan ing ramalan Kitab Suci, diwiwiti saka Babil, banjur Medhia-Pèrsia, Yunani, lan salajengipun Rum kaping. Banjur karajan kaping lima yaiku Rum kapausan, kang sacara profetik nampa tatu mematenaké ing taun 1798. Ing titik sajarah iku, karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci, yaiku Amerika Serikat, munggah ing dhampar nganti katumpes déning angger-angger Minggu sing bakal enggal teka.

Perserikatan Bangsa-Bangsa banjur bakal kapeksa déning kakuwatan sing meksa saindenging donya supaya ngedegaké sawijining gambar tumrap kéwan buas iku. Ing wektu iku karajan kaping enem uga wis nampa tatu sing matèni, nanging Amerika Serikat banjur bakal meksa saindenging donya supaya nampa pimpinané ngungkuli Perserikatan Bangsa-Bangsa lan nuntut supaya wong-wong mau uga nampa wewenang moral saka kapausan kanggo mréntah uni telu-lapis mau.

Lan ngapusi wong-wong kang manggon ing bumi lumantar mukjijat-mukjijat kang diparingaké kuwasa marang dheweke supaya ditindakaké ana ing ngarsané kéwan iku; sarta ngandika marang wong-wong kang manggon ing bumi, supaya padha gawé reca

kanggo kéwan iku, kang naté nandhang tatu déning pedhang, nanging tetep urip. Lan dheweke kaparingi kuwasa kanggo maringi napas kauripan marang reca kéwan iku, supaya reca kéwan iku bisa ngandika, lan njalari supaya sakèhé wong kang ora gelem nyembah reca kéwan iku dipatèni. Wahyu 13:13, 14.

Mung siji-sijiné teges saka “gambaring kéwan” miturut inspirasi yaiku yèn iku makili gabungan antarané gréja (kuwasa kepausan) lan nagara (Perserikatan Bangsa-Bangsa, kanthi Amérika Sarékat nguwasani sangang ratu liyané.) Izébel iku kuwasa kepausan; Akhab iku Amérika Sarékat kang dadi ratu saka sepuluh taler lor.

Nalika Amérika Sarékat ambruk ing wektu hukum Minggu, Tirus (kapapan) sing wus kalalèkaké wiwit taun 1798 bakal “kakèlingan,” lan dhèwèké wiwit ngidungaké kidung-kidung panggodhané. Amarga ambruké kauangan sing ing tulisan-tulisan Ellen White digambaraké minangka “karusakan nasional,” Amérika Sarékat kapeksa nglumpukaké sakabèhé jagad bebarengan kanggo ngadhèpi kakuwasan Alkitabiah sing ndadèkaké tangan saben wong padha bebarengan nglawan dhèwèké. Kakuwasan iku yaiku Islam, kaya sing digambaraké déning Ismael, leluhur Islam.

Malaékaté Pangéran banjur ngandika marang dheweke, “Lah, kowé lagi mbobot, lan bakal nglairaké anak lanang, lan kowé bakal maringi jeneng Ismael marang dheweke; awit Pangéran wus mireng kasangsaranmu. Lan dhèwèké bakal dadi wong galak; tangane bakal nglawan saben wong, lan tangan saben wong nglawan dhèwèké; lan dhèwèké bakal manggon ana ing ngarsané sakèhé para saduluré.” Purwaning Dumadi 16:11, 12.

Amérikah Sarékat mbentuk sawijining aliansi karo sangang ratu liyané, kanthi njupuk kalungguhan minangka pemimpin. Bab iku ditindakaké mung sajroning wektu kang cendhak, lan sawisé iku bakal meksa supaya kakuwatan kepausan dadi sirahing kabèh iku, kaya déné Izebel nguwasani Ahab.

Mangkono, prasekuthon rangkap telu saka naga, kéwan galak, lan nabi palsu padha mangkat bebarengan menyang Armagedon. Angka wolu nglambangaké patangen, lan karajan sing kacathet déning wangsit minangka nampani tatu sing matèni iku karajan kaping lima, yaiku kakuwasan kapapan. Nalika kapapan diuripaké manèh, wong-wong mau dadi karajan kaping wolu lan diparingi panguwasa nguwasani pasamuwan rangkap telu iku; lan karajan kaping wolu iku yaiku sirah siji saka pitu karajan sing wis ditandhani minangka nampani tatu sing matèni, nanging wahyu ilahi uga nandhani warasané tatu sing matèni iku.

“Nalika kita nyedhaki krisis pungkasan, iku dadi prakara kang wigati banget manawa karukunan lan kasawijèn ana ing antarané piranti-piranti pakaryané Gusti. Donya kapenuhan prahara, perang, lan pasulayan. Nanging ing sangisoré siji sirah—kuwasaning kapapaan—bangsa-bangsa bakal nyawiji kanggo nglawan Gusti Allah ing pribadi para seksi-Nya. Pasawijèn iki dipantekaké déning si murtad gedhé. Nalika dhèwèké ngupaya nyawijèkaké para agèné kanggo perang nglawan kayektèn, dhèwèké uga bakal nyambut gawé kanggo mecah lan mbuyaraké para pandhèrèké. Rasa drengki, panyana ala,

pangucap ala, diudheg-udheg déning dhèwèké kanggo ngasilaké pasulayan lan pepisahan.” Testimonies, jilid 7, 182.

Kraton kaping gangsal, kraton kaping enem, lan kraton kaping pitu ing wekdal punika sampun sami kelangan kratonipun piyambak-piyambak; mila kraton-kratonipun wungu malih bebarengan dados satunggaling kraton ingkang kawangun saking tigang pérangan, minangka pamalson tumrap kawontenan Tritunggaling Ketuhanan.

Karajan kaping nem kang diwiwiti kanthi rong sungu kaya cempé lan dipungkasi minangka siji sungu kang guneman kaya naga nduwèni ciri kenabian saka kakuwasan kapapan, awit karajan iku dadi gambaré kéwan mau. Kéwan iku, yaiku kakuwasan kapapan, kang utamané digambaraké minangka karajan kaping wolu kang kawungokaké manèh, kang asalé saka antarané pitu mau. Nanging sanadyan kakuwasan kapapan iku kang paling langsung netepi tédhak-tédhuk kenabian, yèn kang kaping wolu iku asalé saka pitu, Amerika Sarékat mbentuk gambar kapapan mau lan mulané kanthi kenabian ngasilaké ciri-ciri kang padha kaya kakuwasan kapapan.

Amerika Serikat wiwit ing taun 1798 nalika miturut Yesaya rong puluh telu, Tirus, yaiku kakuwasan kapausan, kudu dilalèkaké nganti pungkasaning kraton kaping enem. Taun 1798 iku dadi wektu pungkasan tumrap para Millerit ing wiwitaning Adventisme. Ing mangsa semi taun 1844, Adventisme Millerit wis nampa jubah Protestantisme kang lumaku sajajar karo sungu Republikanisme kang nggambaraké pamaréntahané Amerika Serikat. Kaloro sungu iku ana ing kéwan sing padha, mulané kaloroné lumaku bebarengan sajroning sajarah. Wiwitan lan pungkasaning Adventisme lumaku sajajar karo sungu Republikan. Sajarah wiwit taun 1798 nganti wong-wong Protestan nampik piweling malaékat kapisan, iku dadi wektu nalika Gusti Allah netepaké sungu Protestan iku. Panjenengané nindakaké mangkono lumantar sawijining proses pangujian, kaya Panjenengané uga nindakaké marang sungu Republikan. Isih akèh kang bisa diandharaké bab sungu-sungu kang sajajar iku, nanging dudu saiki.

Sungu Republik nindakaké jina karo Protestanisme murtad, dudu karo sungu Protestan sing sejati, awit sungu sing sejati iku pangantèné Sang Cempe lan dhèwèké iku prawan. Wiwit wektu pungkasan ing taun 1989 ana pitung présidhèn. Sing kaping nem saka para présidhèn mau nampani tatu pati ing taun sing padha nalika gerakan ing pungkasan Adventisme uga nampani tatu pati. Présidhèn kaping wolu wiwit wektu pungkasan ing taun 1989, bakal dadi wong sing tau nampani tatu pati kang waras. Dhèwèké kudu dadi présidhèn sing kalebu saka antarané pitu mau. Ing wektu sing padha, ing taun 2020 nalika présidhèn kaping nem nampani tatu patiné, sungu sing saiki lagi nggawa jubah Protestan uga dipatèni. Kaya déné kéwan Katolikisme, lan kaya déné gambaré kéwan saka Protestanisme murtad, mangkono uga tumrap sungu Protestanisme sing asli. Sungu Protestanisme iku dipralambangaké minangka pasamuwan kaping nem, kang dadi kaping wolu, nanging kalebu saka antarané pitu.

Nalika panjenengan nyoba pratelan-pratelan iki, élinga yèn pawarta kang kapethak segelé mung sakdurungé mangsa panggawé putusan katutup mesthi bakal kaaturaké ana ing sajroning konteks wiwitan kang nggambaraké pungkasan. Pawarta iku bakal kaaturaké kanthi metodologi “historisisme,” yaiku cara kang migunakaké sajarah Kitab Suci kang disarasaké karo sajarah donya kanggo nandhani pungkasaning jagad. Pawarta iku njedhul saka bumi.

Kayektèn bakal tuwuh saka bumi; lan kabeneran bakal mandeng mudhun saka swarga. Satemené, Pangéran bakal maringi apa kang becik; lan tanah kita bakal ngasilaké wohing kasugihané. Kabeneran bakal lumaku ana ing ngarsané; lan bakal nuntun kita ana ing dalaning tapak-tapakipun. Mazmur 85:11–13.

Dudu mung prakara yèn bumi ing perangan mau diidentifikasi minangka sawijining “tanah.” Perangan ing Kitab Masmur iku ora mung ngidentifikasi “tanah” mau minangka kéwan “bumi” ing Wahyu pasal telulas, nanging uga nyathet yèn “kayektèn” “thukul” metu saka bumi.

“Bangsa apa ing Donya Anyar sing ing taun 1798 lagi munggah dadi kuwasa, marakake pratandha janji kakuwatan lan kaluhuran, sarta narik kawigatene donya? Panrapan pralambang iku ora marakake pitakon apa-apa. Ana siji bangsa, lan mung siji, kang cocog karo katrangan-katrangan wangsit iki; iki kanthi cetha tanpa mamang nuding marang United States of America. Bola-bali gagasan mau, meh tembung-tembung kang pas saka panulis suci, tanpa disadhari wis dianggo déning para orator lan ahli sajarah nalika njlentrehake munggah lan tuwuhe bangsa iki. Kéwan iku katon ‘mungghah saka ing bumi;’ lan, miturut para juru terjemah, tembung sing ing kéné diterjemahaké ‘mungghah’ sacara harfiah tegesé ‘tuwuh utawa njedhul kaya tanduran.’” *The Great Controversy*, 440.

Amerika Serikat iku kéwan bumi sing “muncul mungghah.” Mulané, nalika panjenengan nyoba pratelan-pratelan sing diajokaké ing artikel-artikel iki, ilham netepaké yèn piwulang kasebut bakal dhedhasar kasunyatan yèn pungkasan digambaraké déning wiwitan, bakal dipasang ing konteks garis sajarah ing dhuwuré garis sajarah, lan kudu asalé saka sawijining swara ing Amerika Serikat. Mesthiné ana swara-swara palsu ing sajroning Amerika Serikat, nanging miturut lan adhedhasar panguwasa Sabdané Gusti Allah, saben utusan utawa pelayanan sing mapan utawa duwé asal-usul ing njaban Amerika Serikat iku pepadhang palsu. Adventisme diwiwiti ing Amerika Serikat lumantar swarané sawijining wong lan sawijining gerakan sing diadegaké ing Amerika Serikat. Gusti Yesus nggambaraké pungkasaning sawijining prakara nganggo wiwitaning sawijining prakara.

Sing sapa nduwèni kuping, muga iya ngrungokna apa sing didhawuhaké déning Sang Roh marang pasamuwan-pasamuwan.